

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711201304
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7711201304.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a sudkýň JUDr. Evy Fetkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobcu W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., L. XX/XXXX, zastúpeného JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Nám. osloboditeľov 10, proti žalovanému C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., X. G. XX, v konaní o zaplatenie 1.020,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo 07.11.2013 č.k. 8C/117/2011-366 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej iba súd prvého stupňa) rozsudkom zo 07.11.2013 č.k. 8C/117/2011 -366 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1020,39 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Ďalším výrokom rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti vo veci samej.

Súd prvého stupňa rozhodoval o žalobe na náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi na jeho motorovom vozidle značky H. R., Y.: E. XXX K. tým spôsobom, že dňa 15.12.2010 v čase o 23,00 hodine žalobca viedol ako vodič svoje motorové vozidlo v E. D. Z. X. G., L. G. D. A. N. Č.. XX mal do jazdnej dráhy vojsť žalovaný. Žalobca v snahe vyhnúť sa zrážke so žalovaným stočil volant do pravej strany a s vozidlom vyšiel mimo vozovku na kameň a prednou časťou vozidla narazil do stromov. Pri tejto nehode vznikla škoda na prednej časti vozidla, ktorej výška je uvedená vo faktúre zo dňa 21.12.2010 od servisu C. E. - G., G. na sumu 1.020,39 eur.

Súd prvého stupňa rozhodnutie o zamietnutí žaloby odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že škoda, ktorú si žalobca uplatňuje nevznikla porušením právnej povinnosti žalovaného a nemohla vzniknúť tak, ako to žalobca v žalobe popísal. Súd prvého stupňa posudzoval návrh žalobcu podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný mu náhle vošiel do jazdnej dráhy, pričom on v snahe vyhnúť sa zrážke stočil volant, s vozidlom vyšiel mimo vozovku na kameň, kde prednou časťou vozidla narazil do stromov a pri náraze bola spôsobená škoda na motorovom vozidle. Porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného vyvodzoval žalobca z toho, že žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania priestupku a bola mu uložená bloková pokuta. Súd prvého stupňa zistil, že rozhodnutie o priestupku vydané ODI Sobrance dňa 09.09.2011 bolo zrušené rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach KDI Košice zo dňa 28.11.2011, následne rozhodnutím ODI v Sobranciaciach zo dňa 11.01.2012 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a došlo k upusteniu od uloženia sankcie, pretože k náprave postačilo samotné prejednanie priestupku. Súd prvého stupňa poukazoval na rozdielne výpovede a

rozpory v tvrdeniach žalobcu, ktorý pôvodne uvádzal, že po stočení volantu vozidla do pravej strany vyšiel mimo vozovku, kde spodnou časťou vozidla zachytil kameň a narazil do stromov a ďalej v priebehu konania tvrdil, že najskôr narazil na kameň, kríky boli poniže za kameňom, prešiel popri tujách, ale v nich nezastavil. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku znalca Ing. Karola Kőteleša, z ktorého mal za nesporne preukázané, že ku škodovej udalosti nemohlo dôjsť tak, ako to popisoval žalobca a udalosť sa nestala tak, ako ju popísala posádka vozidla. Keďže popísaný priebeh škodovej udalosti bol z technického hľadiska neprijateľný, nemohlo dôjsť ani ku škode, ktorej sa žalobca domáhal. Tvrdenia žalobcu boli vyvrátené svedeckou výpoveďou svedkyne Vlasty Koníkovej, ktorá aj keď nebola účastníčkou nehody, poukázala na podstatné skutočnosti súvisiace s nehodou, podľa ktorých vozidlo v čase, keď prišla dopravná polícia nebolo na mieste, kde malo havarovať, žalobca sa údajne vyhol chodcovi, ktorý mal vbehnúť do cesty sprava tým, že stočil volant tiež doprava, kedy mohol ohroziť chodca. Žalobca predložil faktúru s vyčíslenou škodou v čase, keď ešte vozidlo nebolo opravené. K námietke žalobcu, že súd prvého stupňa vykonal dôkaz nariadením znaleckého dokazovania z vlastnej iniciatívy a tým konal v rozpore s ust. § 120 O.s.p. uviedol, že znalecké dokazovanie bolo vykonané za účelom zistenia skutočnej škody, ktorá bola sporná, keďže žalovaný výšku škody namietal a žalovaný okrem určenia výšky škody navrhol určiť aj príčinu dopravnej nehody, pretože podľa jeho tvrdení žalobca zapríčinil nehodu tým, že šiel neprimeranou rýchlosťou po zľadovatej a neposypanej vozovke. K námietke žalobcu, že v prvom konaní neplatí za cenu materiálnej pravdy uviedol súd prvého stupňa, že nedopatrením na tlačive, ktorým bolo nariadené znalecké dokazovanie sa nepreškrtol termín zistenia materiálnej pravdy, čo však nič nemení na skutočnosti, že znalecký posudok bol potrebný pre objektívne posúdenie veci. Znalecký posudok znalca Ing. Pavla Hodyho bol vypracovaný na základe žiadosti žalobcu a na základe dôkazov, ktoré mu on predložil v čase, keď už bol k dispozícii aj znalecký posudok súdom ustanoveného znalca Ing. Kőteleša. Vzhľadom na rozpory medzi znaleckým posudkom Ing. Pavla Hodyho, ktorý predložil žalobca a znaleckým posudkom súdom určeného znalca predložil súd prvého stupňa znalecký posudok Ing. Hodyho na posúdenie Ing. Kőtelešovi. Zo strany účastníkov konania pritom nebol daný návrh na kontrole znalecké dokazovanie, preto ho súd prvého stupňa nenariadil. Súd prvého stupňa ďalej poukázal na zásady hodnotenia dôkazov podľa § 132 O.s.p. V ďalšej časti odôvodnenia sa súd prvého stupňa zaoberal aj námietkami žalobcu proti znaleckému posudku Ing. Karola Kőteleša, v ktorých žalobca znalca osočuje a tvrdí, že znalec bol usvedčený z klamstva. K tomu súd prvého stupňa uvádza, že ide o korektného znalca s dlhoročnou praxou, ktorý nemá žiaden dôvod, aby vo veci konal nestrane. Pokiaľ sa týka rozhodnutia o priestupku, poukazuje na ust. § 135 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, nie je však viazaný rozhodnutím v blokovom konaní. Inak môže otázku, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, posúdiť sám. Súd prvého stupňa uviedol, že pre zmätočnosť rozhodnutí v priestupkovom konaní posudzoval súd prvého stupňa sám otázku zavinenia žalovaného. V tomto konaní znaleckým posudkom a ďalšími dôkazmi boli preukázané iné skutočnosti, než z akých rozhodoval správny orgán rozhodujúci o priestupku a ten vychádzal len z tvrdení účastníkov nehody, ktoré boli rozporné. Pokiaľ sa týka záverov znaleckého dokazovania znalca Ing. Karola Kőteleša, tento uviedol, že poškodenie pravej prednej blatníka nekorešponduje s popísaným priebehom deja a nevzniklo pri popisovanom priebehu škodovej udalosti. Rovnako pri popisovanom priebehu nevzniklo ani poškodenie pravej časti predného nárazníka. Lakovanie kapoty sa podľa fotodokumentácie javilo ako neodôvodnené, pretože na fotografii nebol viditeľný taký rozsah poškodenia, ktorý by si vyžadoval lakovanie celej kapoty. Pri uvádzanom priebehu škodovej udalosti tiež nedošlo k poškodeniu olejovej vane po náraze do kameňa, v dôsledku čoho malo dôjsť k vytečeniu oleja z motora. Znalec dospel k jednoznačnému záveru, že popísaný priebeh škodovej udalosti je z technického hľadiska vylúčený, udalosť sa nestala tak, ako ju opísala posádka vozidla vrátane žalobcu. Preto tiež znalec považoval za nenáležité použitie náhradných dielov pri oprave uvedeného vo faktúre, ktorou žalobca vyčíslił škodu.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, proti výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá. Dôvody odvolania uplatnil podľa § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p. a tvrdí, že žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zaviazže žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1020,39 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 21.01.2011 až do zaplatenia.

Odvolateľ namieta záver súdu prvého stupňa, že žalovanému nebolo preukázané protiprávne konanie, že síce bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,

ale rozhodnutie bolo zrušené. Toto tvrdenie neobstojí, pretože žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky rozhodnutím zo dňa 11.01.2012. Správny orgán upustil od uloženia sankcie. Tým sa súd prvého stupňa v odôvodnení dostal do rozporu, pretože rozhodnutie o priestupku je právoplatné a vykonateľné a pre súd záväzné. Ďalej namieta, že napadnutý rozsudok sa opiera o jediný kľúčový dôkaz a to znalecký posudok, ktorý vyhotovil Ing. Karol Kőteleš, podľa záverov ktorého žalobcovi pri nehode nevznikla žiadna škoda na vozidle a dej nehody sa odohral inak, než popisuje on a posádka vozidla. K tomu žalobca namieta, že závery znaleckého posudku Ing. Pavla Hodyho sú opačné, než závery posudku Ing. Karola Kőteleša. Súd prvého stupňa sa s rozdielnymi závermi vysporiadal len konštatovaním, že znalecký posudok Ing. Hodyho po vypracovaní na základe rozdielných neúplných dôkazných listín, nemal k dispozícii všetky dôkazy a preto sa nejedná o dva rozdielne znalecké posudky o tej istej otázke a nie je dôvod na odstránenie rozporov skúmať iným znalcom prípadne vedeckým ústavom. Žalobca tvrdí, že toto sa nezakladá na pravde a tvrdenia súdu prvého stupňa sú nepreskúmateľné. Žalobca namieta, že znalec Ing. Kőteleš sa v záveroch posudku dostal do rozporov, ktoré sú medzi závermi a fotografiami, ktoré tvoria prílohu znaleckého posudku. Pokiaľ znalec tvrdí, že na fotodokumentácii z miesta udalosti nie sú plastové úlomky, žalobca uvádza, že na fotografii okolo betónového kvádra je viditeľné väčšie množstvo čiernych plastových úlomkov od spodného krytu motora. Ďalej znalec tvrdil, že vozidlo nemohlo prejsť ponad betónový kváder, lebo tam neostali žiadne viditeľné stopy po úlomkoch krytu motora, napokon znalec uznal, že vozidlo ponad betónový kváder prejsť mohlo. Znalec tiež nevedel vysvetliť rozpor medzi tvrdením, že vozidlo neprešlo cez skupinu tují a fotografiou, kde na prednej časti vozidla je zakliesnené ihličie z tují. Za ďalší rozpor považuje žalobca záver znalca, že olej zadokumentovaný na fotografii nevytiekol z motora vozidla žalobcu, pričom na pojednávaní sa znalec vyjadril, že to nevylučuje možnosť, že olej na ceste z vozidla skutočne je. Preto žalobca považuje znalecký posudok Ing. Karola Kőteleša za neprofesionálny, rozporuplný. Žalobca tiež namietal proti vykonaniu dôkazu, kde znalec Ing. Kőteleš podal odborné vyjadrenie k posudku Ing. Pavla Hodyho. Žalobca vyslovuje pochybnosti o tom, či znalec vykonal ohliadku miesta škodovej udalosti bez súčinnosti so žalobcom. Žalobca poukazuje na to, že svedkovia H. N. K. C. N. zhodne uviedli, ako došlo k dopravnej nehode. Zo záverov znaleckého posudku uvedeného znalca však vyplýva, že žalobcovi následkom škodovej udalosti nevznikla žiadna škoda. Znalec uviedol, že fotodokumentácia z miesta vzniku škodovej udalosti nepostačuje na objektívne posúdenie rozsahu poškodenia na potreby vykonania opravy. V tejto súvislosti tiež poukazuje na rozpory v znaleckom posudku. Rovnako vidí žalobca rozpor medzi závermi znaleckého posudku a plánom dopravnej nehody, ktorý vyhotovil policajný orgán. Ďalšia námietka žalobcu smeruje k tomu, že na pojednávaní dňa 07.06.2012 súd prvého stupňa vyhlásil dokazovanie za skončené a odročil vec na deň 28.06.2012 za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci, na tomto pojednávaní však rozhodnutie nevyhlásil, ale nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom. Takýto postup považuje žalobca za neštandardný a vzbudzuje pochybnosti o nadbytočnosti vykonaného dokazovania. So zreteľom na zásadu kontradiktórnosti sporového súdneho konania, čo žalobca považuje za nesprávny úradný postup. Navyše tento postup predražil konanie o hodnotu dvoch znaleckých posudkov. Domnieva sa, že aj keď odvolací súd rozhodol o tom, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, považuje ju za zaujatú, pretože nedokázala vec objektívne posúdiť. Namieta tiež to, že rozsudok neobsahuje náležitosti odôvodnenia a je nepresvedčivý a vzbudzuje pochybnosti, čiže vykazuje vysoký stupeň svojvôle a arbitrárnosti.

Žalovaný k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť. Poukazuje na rozpory vo výpovedi žalobcu. Nemá výhrady k znaleckému posudku Ing. Karola Kőteleša, naopak posudok Ing. Hodyho neuznáva, pretože bol vyhotovený na žiadosť žalobcu.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa riadne a úplne zistil skutkový stav veci, a takto zistený skutkový stav aplikoval relevantné ustanovenia hmotného práva, ktoré tiež správnym spôsobom interpretoval. Odvolací súd nezistil existenciu takých vád, ktoré by boli dôvodom na zrušenie rozsudku podľa § 221 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa rozhodoval o žalobe na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť na motorovom vozidle žalobcu pri nehode dňa 15.12.2010, pričom podľa tvrdení žalobcu nehodu zapríčinil v plnom rozsahu žalovaný.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Nárok žalobcu na náhradu škody je potrebné posúdiť podľa citovaného ustanovenia, ktoré upravuje tzv. všeobecnú zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu. Ide o zodpovednosť fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá spôsobila škodu inej osobe za situácie, ak vzhľadom na konkrétne okolnosti veci nie je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o osobitnej zodpovednosti za škodu, prípadne ustanovenia iných osobitných zákonov o zodpovednosti za škodu. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi právnym úkonom a škodou. V prípade všeobecnej zodpovednosti sa vyžaduje aj zavinenie, pričom toto zavinenie sa predpokladá.

Súd prvého stupňa správne aplikoval na prejednávanú vec citované ustanovenie zákona a jeho rozhodnutie o zamietnutí žaloby vychádza zo zistenia, že ku vzniku škody nedošlo takým spôsobom, ako to popísal žalobca, pretože popísaný priebeh škodovej udalosti je z technického hľadiska neprijateľný. Z toho dôvodu nemohlo dôjsť k vzniku škody v dôsledku konania žalovaného, ktorý mal náhle vojsť do jazdnej dráhy žalobcu. Z toho zároveň vyplýva, že tu neexistuje príčinná súvislosť medzi konaním žalobcu, bez ohľadu na to, či za toto konanie bol alebo nebol uznaný vinným zo spáchania priestupku a škodou, ktorá síce žalovanému vznikla, avšak vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, žeby táto škoda vznikla v dôsledku porušenia právnej povinnosti zo strany žalobcu.

K jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza:

Pokiaľ sa týka dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvého stupňa vo vzťahu k posúdeniu priestupkového konania, ktoré bolo vedené voči žalovanému, odvolací súd čiastočne súhlasí s námietkami žalobcu v tom, že odôvodnenie, je v tejto časti rozporné.

Podľa § 135 ods. 1 tretia veta O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutiu o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápis základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Z dokazovania vykonaného na súde prvého stupňa vyplynulo, že žalovaný bol obvinený z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Priestupok bol najskôr prejednaný v rámci blokovaného konania, čím súd prvého stupňa viazaný nie je. Následne však po proteste prokurátora bolo rozhodnutie o blokovej pokute zrušené a priestupok žalovaného bol prejednaný na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Sobranceiach, kde bol najskôr žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky rozhodnutím z 19.09.2011. Toto rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím o odvolaní Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo dňa 28.11.2011. Po zrušení a vrátení veci bol priestupok nanovo prejednaný a bolo o ňom rozhodnuté rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Sobranceiach zo dňa 11.01.2012.

V dôsledku tohto rozhodnutia je konajúci súd viazaný vymedzením skutku, za ktorý bol žalovaný uznaný za vinného, pretože proti tomuto novému rozhodnutiu nebolo podané odvolanie ani nebolo preskúmané v inom konaní.

Ani tento záver však nič nemení na tom, že popri existencii konania, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi, je potrebné pre preukázanie zodpovednosti za škodu naplnenie ďalších dvoch predpokladov, a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou.

Za rozhodujúci dôkaz, ktorý súd prvého stupňa viedol k zamietnutiu žaloby je potrebné považovať znalecký posudok znalca Ing. Karola Köteleša, voči ktorému smerovala podstatná časť odvolacích námietok žalobcu.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa v odôvodnení logicky a presvedčivo prezentoval argumenty, ktoré ho viedli k vyhodnoteniu vykonaného dokazovania tým spôsobom, že v prípade rozporných tvrdení a zistení sa priklonil k záverom znaleckého posudku znalca Ing. Karola Köteleša.

Žalobca namieta, že súd prvého stupňa vôbec nemal vykonať znalecké dokazovanie týmto znaleckým posudkom, pretože tento dôkaz nariadil vykonať z vlastnej iniciatívy v čase, keď odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci.

Odvolací súd k tomu uvádza, že uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené je rozhodnutím procesnej povahy, ktorým sa upravuje vedenie konania a takýmto rozhodnutím súd nie je viazaný (§ 170 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že v civilnom sporovom konaní podľa súčasnej platnej právnej úpravy platí zásada kontradiktórnosti, z ktorej je potrebné vyvodiť, že účastníci konania sú tí, ktorí navrhujú súdu dôkazy, ktorými preukazujú svoje tvrdenia (dôkazná povinnosť). Zároveň je dokazovanie v sporovom konaní ovládané prejednacou zásadou, ktorá súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou. Ustanovenie § 120 ods. 1 posledná veta však súdu umožňuje, aby výnimočne vykonal aj iné dôkazy než tie, ktoré navrhli účastníci konania. Toto ustanovenie dáva súdu možnosť napomôcť zisteniu správneho skutkového stavu (v žiadnom prípade nie zisteniu „materiálnej pravdy“). Ide o určité prelomenie zásady formálnej pravdy v sporovom konaní, pretože súd prestáva byť viazaný dôkaznými návrhmi strán konania. Táto výnimočná situácia môže vyplynúť z doterajšieho priebehu konania, prípadne z dôkaznej situácie, ktorá vôbec neumožňuje súdu rozhodnúť vo veci pre absenciu takých skutkových zistení, ktoré sú potrebné buď pre právne posúdenie skutkového stavu, alebo pre zistenie takých skutkových okolností, bez ktorých by nebolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. O takúto situáciu ide vždy v tom prípade, ak rozhodnutie súdu závisí od posúdenia skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti. Je úlohou súdu posúdiť, či niektoré skutkové tvrdenie, prípadne iná okolnosť sú takej povahy, že na jej vyriešenie sú potrebné také odborné znalosti, ktorými sám súd nedisponuje. V takomto prípade je povinnosťou súdu ustanoviť znalca, ktorý je oprávnený podať odpoveď na odborné skutočnosti. Zároveň vtedy nie je potrebné, aby vykonanie znaleckého dokazovania navrhol niektorý z účastníkov konania. (Podobne pozri aj Števček, M., Ficová, S. a kol.: Občiansky súdny poriadok. Prvý diel. Komentár. II. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2012, strana 436).

K tvrdeniam žalobcu, že posudok Ing. Karola Köteleša je v rozpore s posudkom Ing. Hodyho považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné.

V občianskom súdnom konaní má súd oprávnenie ustanoviť znalca v prípade, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností na ktoré treba odborné znalosti (§ 127 ods. 1 O.s.p.).

Súd podľa vlastnej úvahy zvolí, či znalca vyslúchne alebo mu uloží, aby posudok vypracoval písomne. Znalec je osoba, ktorá prostredníctvom svojich odborných znalostí a praktických skúseností posudzuje skutočnosti určené súdom a výsledok tohto posúdenia vyjadruje v znaleckom posudku. Postavenie, podmienky výkonu činnosti a práva a povinnosti znalcov upravuje zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v znení neskorých predpisov.

Znalecký posudok, ktorý podáva súdom ustanovený znalec, ide o osobitný druh dôkazného prostriedku (§ 127 O.s.p.).

Pokiaľ znalecký posudok v konaní predloží účastník konania, súd ho neposudzuje ako znalecký posudok ale ako listinný dôkaz (§ 129 O.s.p.), pretože slovenský právny poriadok nepozná inštitút tzv. súkromných

znaleckých posudkov v rámci súdneho konania. Podobne je to aj v prípade znaleckých posudkov, vypracovaných v inom konaní, napr. trestnom (R 12/1976).

To však neznamená, že by znalecký posudok znalca ustanoveného súdom mal inú dôkaznú hodnotu. Naopak, aj znalecký posudok súdom ustanoveného znalca je potrebné vyhodnotiť spôsobom uvedeným v ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

V prípade rozporu medzi dôkazmi je úlohou konajúceho súdu vysvetliť, ktoré dôkazy považuje za rozhodujúce, na ktoré dôkazy prihliadol a vychádzal z nich a ako sa vysporiadal s prípadnými rozpormi medzi dôkazmi.

Ustanovenie § 127 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu dať preskúmať znalecký posudok inému znalcovi vedeckému ústavu alebo inštitúcii. Ide tu však o preskúmanie toho znaleckého posudku, ktorý bol vykonaný ako dôkaz znaleckým posudkom v rámci daného konania. K takémuto dokazovaniu však súd pristúpi len v prípade, ak sám má pochybnosti o vecnej správnosti posudku ak nie je možné pochybnosti odstrániť v štádiu hodnotenia dokazovania.

Súd prvého stupňa zvolil taký postup, že znalecký posudok Ing. Pavla Hodyho predložil znalcovi Ing. Kötelešovi na podanie odborného vyjadrenia. K tomuto odbornému vyjadreniu podal žalobca písomné stanovisko, s ktorým sa súd prvého stupňa v odôvodnení vysporiadal.

Odvolací súd je toho názoru, že postupom súdu nedošlo k narušeniu zásady rovnosti zbraní. Rovnako nesúhlasí s názorom žalobcu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je arbitrárne.

Naopak súd prvého stupňa jasne popísal vychádzajúc zo znaleckého posudku znalca Ing. Karola Köteleša, že k škodovej udalosti nemohlo dôjsť spôsobom, ako to tvrdí žalobca, čím zároveň neboli preukázané všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, ktorá žalobcovi vznikla.

Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.